

ՍԻՄՈՆ ՎՐԱՑՅԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԱԽԻՆ ԵՍ

ՆԱԽԻՆ ԵՍՈՒՄ

Քանի որ մենք չենք կարողանում հասկանալ ինչ
է Ես, ուստի չենք կարողանում հասկանալ նաև
Յնծության աղաղակներով ու ծափերով շնորհունվեց
հանրապետության ծնունդը:

Մեր հայրենիքը, ինչպես և բոլոր հայրենիքները,
չէր լինում միայն մի քանի մարդու համայնություն,
այլևս լինում էր բոլորի համայնություն, և ինչպես
բոլորի համայնություն, այնպես էլ լինում էր մի
համայնություն, որի մեջ բոլորն էլ իրենց
համայնությունը տեսնում էին:

Եվ, ուստի, ինչպես և բոլոր հայրենիքները,
մեր հայրենիքը չէր լինում միայն մի քանի
մարդու համայնություն, այլևս լինում էր բոլորի
համայնություն, որի մեջ բոլորն էլ իրենց
համայնությունը տեսնում էին:

Երբեք չէր լինում միայն մի քանի մարդու
համայնություն, այլևս լինում էր բոլորի
համայնություն, որի մեջ բոլորն էլ իրենց
համայնությունը տեսնում էին:

Երբեք չէր լինում միայն մի քանի մարդու
համայնություն, այլևս լինում էր բոլորի
համայնություն, որի մեջ բոլորն էլ իրենց
համայնությունը տեսնում էին:

Երբեք չէր լինում միայն մի քանի մարդու
համայնություն, այլևս լինում էր բոլորի
համայնություն, որի մեջ բոլորն էլ իրենց
համայնությունը տեսնում էին: